

OSIWIEĆ (9) *vb pf*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

inf osiwieć (2). \diamond *praet 1 sg m* -m osiwiiał, osiwiiałem (4). \diamond *2 sg m* -ś osiwiiał (2). \diamond *part praet act* osiwi(a)wszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Stać się siwym; zestarzeć się; incanescere Vulg, PolAnt (9) : ząprawdę będziemy to mieć Biskupá z głową y z cnotą/ dali mu Pan Bog ośiwieć. OrzRozm I; Rádzi Awicenná/ áby ten łuchych rzeczy pożywał ktory niechce rychło ośiwieć SienLek 5v; RejZwierc 127; y osiwiawszy destatu vitae meae dopiero poczynąm cogitare. ActReg 98.

Zwrot: »na poły osiwieć« (2): Iużem ná poły ośiwiiał/ á ielzczem tákiego roždźiału Státutu Polńkiego niełyśzał OrzRozm D4; A thy czo łobie łeb pŕuiefz [...]/ Niewiem ielłiś też co wygrał/ Boś iuż nápoły ośiwiiał. RejZwierc 232.

Szereg: »starzec się i osiwieć« = senescere et incanescere Vulg, PolAnt (3): A teraz Krol idzie przed wámi: y iam łie łtárzał y ośiwiiał: á łynowie moi miedzy wámi łą. Leop 1.Reg 12/2; BibRadz 1.Reg 12/2; łtárzałem łye y ośiwiiałem/ gárdłuiąc we dnie y w nocy/ źimie y lećie/ przeciwo nieprzyacielom twoim OrzRozm R3v.

Synonim: zestarzeć się.

Formacje współrdzenne cf SIWIEĆ.

Cf [OSIWIĄŁY], OSIWNIENIE